

somhelst local Anordning, Forordning eller Lov, som maatte udfomme for Colonierne, samt at deeltage i Udarbejdelsen eller i ethvert Fald gennemgaae den Deel af Finansloven for hvert Aar, som vedkommer de vestindiske Besiddelser, saa er det mig, forsaavidt den vestindiske Forretningsgang er mig bekendt, meget klart, at hverken disse 4 Uger eller 3 Gange 4 Uger kunne antages at være mere end Nok til at besørge de Naadets paaliggende Forretninger under almindelige Omstændigheder. Da den store Banfælighed, jeg har troet at see i en Forening af to Colonialraad til eet, netop maa søges i den særdeles Ulempe og store Banfælighed, der for de vedkommende Repræsentanter er forbunden med at opholde sig fra Hjemmet i længere Tid, saa troer jeg, at der heri alene er en meget væsentlig Betrægtning, som ikke turde oversees, naar man vil bedømme hele det her opstillede System. Dersom jeg altsaa havde troet det hensigtsmæssigt at stille noget Ændringsforslag til Lovudkastet i det Hele, skulde jeg have tilladt mig at foreslaae, enten at denne Bestemmelse betydeligt udvidedes, eller at man i alt Fald tog en Bestemmelse, hvorved man undgik det Indtryk, som det vistnok har frembragt paa de Fleste, nemlig at her kun er Spørgsmaal om et samlet Naad, der skal sidde 4 Uger om Aaret.

Finansministeren: Jeg troer dog ikke, at den Indvending, som den ærede sidste Taler har gjort, er saa ganske begrundet. Jeg troer ikke — og det skulde gjøre mig ondt for den vedkommende Minister, som skal have med de coloniale Anliggender at gjøre, hvis saa var —, at den coloniale Lovgivning virkelig skulde blive af et saadant Omfang, at det, som en Indvending af varig Betydning, skulde kunne anføres mod Colonialraadets Dannelse, at det vilde komme til at sidde meget længere end 4 Uger aarlig. Det var jo muligt, at der i de første Aar, hvor der forestaaer en heel Omordning af mange Forhold, kunde være Spørgsmaal om en Lovgivningsvirksomhed fra Naadets Side, som vilde udkrave mere end 4 Ugers Arbejde; men jeg troer ikke, at det i Tidens Længde vil vise sig at blive Tilfældet. Men i ethvert Tilfælde indseer jeg ikke, hvor-

ledes et Medlem af det ærede Udvalg, uden forsaavidt at stille sig fra Udvalget, kan have en saadan Betænkelse; thi da Udvalget jo er af den Mening, at de 2 særskilte Colonialraad i vigtigere Sager skulde forene sig til eet Colonialraad, og Regeringen ikke antager, at der tætelig skulde blive Spørgsmaal om at forelægge det ene Colonialraad, der er Niemedet for Lovforslaget, andre Sager end netop dem, der ville være vigtige Sager af det Slags, hvorfor Udvalgets to Colonialraad alligevel maatte sammentræde, saa synes det mig, at det maatte blive accurat det Samme, enten man i dette Stykke følger Lovforslaget eller man følger Udvalget. — Hvad de 6 Forslagsstilleres Ændringsforslag til § 24 angaaer, saa har jeg mod det under Nr. 14 opførte Forslag Intet at erindre; hvad det under Nr. 13 anførte Forslag angaaer, skal jeg ikke udtale mig derimod, men kun tillade mig at bemærke, at det formeentlig allerede ligger i Udkastets § 24, navnlig naar den sammenlignes med det oprindelige Udkast, der har været forelagt de 10 Mænds Forsamling i Colonierne; thi det kan derefter ikke betvivles, at det ligesom er Udkastets Mening, hvad der heller ikke i mindste Maade af dets Ord modsiges, at det maa være Colonialraadet selv, som fører det fornødne Tilsyn med Hensyn til Udarbejdelsen og Bekjendtgørelsen af sine Forhandlinger ved Trykken. Men troer man, at der i saa Henseende kunde fremstaae nogen Tvivl, kan jeg naturligtvis Intet have at erindre imod, at en saadan Tilføjning, som den af de 6 Herrer foreslaaede, optages; men jeg maa dog derved tillade mig at erindre, at det ikke forekommer mig at være ganske rigtigt, og i ethvert Tilfælde maaskee noget usædvanligt, at det siges, at det skeer „under Tilfyn og Ansvar af Forsamlingen selv“; det var vistnok tilstrækkeligt, naar der stod: „ved Forsamlingens egen Foranstaltning“, thi deri ligger jo baade, at den fører Tilfynet og at den har et Ansvar, forsaavidt der er noget Ansvar forbundet dermed. Men der kan dog i dette Ansvar for Forsamlingen ikke antages at skulle ligge Andet end det almindelige, som der jo kan tænkes ved enhver kun raadgivende Forsamling, at den kunde misbruge den givne